

Hvad der fører til Haram er Haram

Bismillahir Rahmanir Raheem

Dette er ét af principperne i den islamiske jura (*Fiqh*), som anvendes i udledningen af love til adskillige sager. Dette princip har tre forgreninger:

1. At gøre noget forbudt er forbudt
2. Det der højst sandsynligt menes at føre til noget forbudt, er forbudt
3. Det der er direkte forbundet til noget forbudt, er forbudt

En *Ribabaseret* kontrakt er forbudt, og at skrive eller underskrive sådan en kontrakt er forbudt, hvilket blev erklæret i flere *Abadith*.

Udviklingen af et computerprogram som udregner *Riba* (bl.a. renter/åger) er i sig selv ikke forbudt, idet udviklingen af computerprogrammer er tilladt. Men når det er direkte forbundet med noget forbudt, så bliver det også forbudt.

Eksempelvis:

Hvis man modtager imod en bestilling fra en bank om at udvikle et apparat, som (blandt andet) vil blive anvendt til at kalkulere renter/åger (*Riba*), så er dette direkte forbundet. I dette tilfælde er udviklingen forbudt for personen.

For dette betragtes som assistance i noget forbudt. Hvis man udviklede sådan et computerprogram uafhængigt (af en bestilling fra en bank) og solgte det på markedet, ville det være tilladt (selv hvis der blandt køberne var banker, som købte og anvendte denne software). Dette er fordi der ikke er nogen direkte forbindelse til noget forbudt, altså kan det ikke betragtes som assistance.

Et andet eksempel:

Hvis en person arbejder i en bank som en tekniker, der vedligeholder computere, som anvendes til forbudte ting, så er dette forbudt, fordi det er direkte forbundet. Hans arbejde udgør en assistance. Men hvis han blev beordret af banken til at levere pizzaer til personalet, eller vaske deres vinduer, ville disse (handlinger) være tilladte, fordi det ikke betragtes som assistance; så der er ingen direkte forbindelse til noget forbudt.

Hvad angår ting som undertøj, miniskørter og lignende, så er de ikke forbudte ejendele som sådan. Og hvad der er forbudt, er beklædningen med slige klæder i offentligheden, og fremvisning af ens skønhed foran bestemte folk. Men det er fuldt ud tilladt at have dem på privat, for at gøre sig tiltrækkende foran sin mand eksempelvis. Så at købe og sælge disse genstande, bl.a. miniskørter og stramme bukser, fører ikke til *Haram*. Og disse genstande driver heller ikke folk til at begå *Haram*.

Et andet almindeligt spørgsmål:

Kan en muslim, som ikke er finansielt velstående, gifte sig med en anden kone når han højst sandsynligt vil fejle i at forsørge to koner ligeligt, på grund af hans lave indkomst? I dette scenario, kan vi så sige, at en mand med lav indkomst, som tager en anden kone, faktisk har udført noget, der fører til en *Haram* handling (at man ikke kan være retfærdig overfor sine to koner økonomisk), så derfor er hans andet ægteskab *Haram* for ham?

Svaret til dette spørgsmål:

Ægteskabskontrakten er adskilt fra konens forsørgelse; vi kan derfor ikke sige, at ægteskabet med en anden, tredje, eller fjerde kone, bliver *Haram* i denne situation. Men efter ægteskabets indgåelse, så er manden forpligtet til at gøre sit yderste for at forsørge dem; og indsatsen (som er obligatorisk), er hvorledes han opfylder reglen med hensyn til deres forsørgelse - og ikke resultatet, som er *Rizq* - noget, som ikke ligger i menneskets hænder. Men det ville være bedre at rådgive personen til at være fornuftig i sin tænkning og handle med forudseenhed.